

Usül = Sofyan

SÜZİDİL İLÂHİ Beste = RASİM Ef.
Güfte = ZATİ

3.

SE HÂ BU BEN Lİ Ğİ BÂ ZA Rİ ASK
NÈ HİK MET DİR BU Â LEM DE Kİ Mİ
NE SEN BEN SİN NE BEN SE NEM Kİ SEN

DA SEN DEN AL DIM BEN
MÈC NUN Kİ Mİ LEM LÂ
BEN SİRK O LUR Zİ RÂ

A NİN CÜN BU DE RÜ NÜN DE A RA
HE MAN BU CÜN LE Sİ RÜP
BU SEN BEN DEF TE Rİ Nİ OL SE İBİR

DİM SE Nİ BUL DUM BEN
HAY RET DE KAL DİM BEN
DEN DİR Kİ SİL DİM BEN

NE SEN BEN SİZ Bİ Lİ NİR SİN NE BEN
GÜ SEN SİN A Şİ KU MÂ SUK DA Hİ
VÜ CÜD İK Lİ Mİ Nİ BİR BİR TE FER

SEN SİZ BU LU NU RUM
Sİ RİN İ LE FER HAD
RÜC EY LE YİP Â HİR

SE Nİ BEN DE BE Nİ SEN DE BU LUP
Nİ GÜN FER HAD O LUP Nİ DE BU LUP
GÜ SEN SİN ZÂ Tİ YÂ MAK SÜD A NİN

SE NİN LE DOL DUM BEN
DA Gİ Nİ DEL DİM BEN
GÜN SA NA GEL DİM BEN

BASA

Tam güfte için, 29.10.1983 de kasetden yazdığım bu ilâhîyi
yeniledim. 5.1.1994

Çekā bu berliği bāzār-ı aşkda senden aldım ben
Anuncün bu derûnunda aradım seni buldum ben

Ne sen bensiz bilinirsin ne ben sensiz bulunurum
Seni bende beni sende bulup seninle doldum ben

Ne hikmetdir bu âlemde kimi Mecnûn kimi Leylâ
Hemân bu cümlesî sensin görüp hayretde kaldım ben

Çü sensin âşık u mâşuk dahî Şîrîn ile Ferhâd
Niçün Ferhâd olup bu varlığım dâğımı deldim ben

Ne sen bensin ne ben senem ki sen ben pirk olur zirâ
Bu sen ben defterini ol sebebdendir ki sildim ben

Vücûd iklimini bir bir teferrûc eyleyip âhir
Çü sensin Zâtî'ye maksûd anuncün sana geldim ben

ZÂTÎ (1471-1546)

(Satılmış - Sati - Bazı kaynaklarda Bahşî
veyâ İvaz)

Divân-ı Zâtî. Şf. 50